

Apie autorius

Dovilė Barcytė – dailės istorikė, parodų kuratorė. Vilniaus dailės akademijoje baigė dailės istorijos ir teorijos magistro studijas, baigiamasis darbas „Valavičių koplyčios Vilniaus katedroje stuuko deko-ro ikonografiniai aspektai“ Lietuvos jaunųjų mokslininkų sąjungos buvo išrinktas geriausiu magistro darbu Lietuvoje humanitarinių mokslų srityje 2020 metais. Pagrindinės mokslinių interesų sritys: XVII–XVIII a. baroko dailė ir architektūra, LDK paveldo recepcija tarpukario Lietuvoje. Kuruoja parodas, rašo tekstus meno temomis, vykdo mokslinius tyrimus, dėsto Vilniaus dizaino kolegijoje. Nuo 2019 m. – menotyrininkė Lietuvos meno pažinimo centre „Tartle“, nuo 2022 m. – parodų kuratorė MO muziejuje.

Arturas Bukauskas – kino režisierius (dokumentinio filmo režisūra), meno doktorantas, Vilniaus dailės akademijos Fotografijos, animacijos ir medijų meno katedros docentas. Tyrimų ir meno interesų laukas: judantis vaizdas ir išplėstinė realybė, technologijomis paremtas menas, animacijos fenomenas. Dirba su eksperimentinėmis judančio vaizdo formomis, 360 laipsnių vaizdo naratyvo konstrukcijomis.

Ieva Burbaitė – humanitarinių mokslų daktarė, dailės istorikė ir parodų kuratorė. 2016 m. Vilniaus dailės akademijoje apgynė menotyros krypties disertaciją „Lietuvos moterų dailininkų draugijos (1938–1940) veikla ir jos kontekstai“. Pagrindinės mokslinių interesų sritys: XX a. pirmos pusės dailės gyvenimas Lietuvoje ir tarpukario Vilniuje, Lietuvos dailininkų kūryba ir organizacinė veikla tarpukariu, XX a. pirmos pusės Lietuvos fotografija. Rašo mokslinius, kritikos ir dailės populiarinimo tekstus, kuruoja parodas. Mokslinėse konferencijose dalyvauja nuo 2010 metų. Nuo 2013 m. – Lietuvos meno pažinimo centro „Tartle“ menotyrininkė.

Rūta Janonienė – meno istorikė, humanitarinių mokslų menotyros krypties daktarė (1994, habilitacijos procedūra – 2008), Vilniaus dailės akademijos Dailėtyros instituto vyriausioji mokslo darbuotoja, Lietuvos mokslų akademijos tikroji narė, Lietuvos dailės istorikų draugijos narė. Mokslinio darbo sritys: XV–XIX a. sakralinė ir sekuliarioji dailė ir su ja susiję fenomenai, meninės kultūros šaltiniai, XIX a. Vilniaus meno mokyklos profesorių ir mokinių kūryba. Paskelbė monografijas *Jonas Rustemas* (1999), *Kazimieras Jelskis* (2003), *Bernardinų bažnyčia ir konventas Vilniuje. Pranciškoniškojo dvasingumo atspindžiai ansamblio įrangoje ir puošyboje* (2010), *Sapiegų rūmai Antakalnyje* (2012, bendraautoris Evaldas Purlys), taip pat nemažai mokslinių straipsnių Lietuvos ir užsienio leidiniuose, kolektyvinėse monografijose, dalyvauja rengiant parodas.

Rasa Janulevičiūtė – dailininkė, dizainerė, dailėtyrininkė, humanitarinių mokslų daktarė, docentė. Dėsto Vilniaus dailės akademijos Dizaino katedroje, Lietuvos dailininkų sąjungos narė. Parengė mokslo straipsnių, monografijas *Vilniaus dailės akademijos dizaino katedra 1961–1990: profesionalaus Lietuvos dizaino pagrindas* (2011), *10 kėdžių: Lietuvos dizaino naratyvai* (2018), *Tadas Baginskas. Dizaino liudininkas* (2020). Dalyvauja grupinėse ir rengia asmenines parodas. Mokslinių interesų sritys: dailė, dizainas, dailininko knyga. Meninių interesų sritys: kaligrafija, ekslibrisas, grafika, dailininko knyga.

Juozapas Ignacas Kraševskis (Józef Ignacy Kraszewski, 1812–1887) – rašytojas, publicistas, istorikas, dailininkas ir meno istorikas. Gimė Varšuvoje, 1829–1830 m. Vilniaus universitete studijavo istoriją ir literatūrą, lankė Jono Rustemo piešimo paskaitas. 1830–1832 m. kalintas Vilniuje už anticarinę veiklą, vėliau gyveno Gardino gubernijoje, Voluinėje, Varšuvoje (čia 1838 m. mokėsi tapybos pas Bonawenturą Dąbrowski), keliavo po Europą, po 1863 m. kurį laiką gyveno Dresdene. Buvo Vilniaus archeologinės komisijos narys (1856), 1872 m. išrinktas Krokuvos visuomenės mokslų akademiku. 1841–1851 m. leido žurnalą *Athenaeum*, gyvendamas Varšuvoje redagavo dienraštį *Gazeta Codzienna*. Domėjosi Lietuvos istorija, lietuvių kalba ir mitologija, rinko medžiagą apie Abiejų Tautų Respublikoje dirbusius menininkus, architektūros ir archeologijos paminklus. Jo kūrybinis ir mokslinis palikimas labai gausus, minėtina lietuvių mitologijos ir istorijos temomis sukurta eiliuota epinė trilogija *Anafielas* (Vilnius, 1840–1846), Vilniaus istorija *Wilno od początków jego do roku 1750* (Vilnius, 1838–1842). Mirė 1887 m. Ženevoje, palaidotas Krokuvoje.

Jolita Liškevičienė – humanitarinių mokslų menotyros krypties daktarė, Vilniaus dailės akademijos Dailėtyros instituto vyresnioji mokslo darbuotoja ir dėstytoja. Pagrindinės mokslinių tyrinėjimų sritys: XVI–XVIII a. Vilniaus leidinių iliustracijos, Lietuvos Didžiosios Kunigaikštystės emblemika ir heraldika, Lietuvos baroko dailės šaltiniai ir dailės ikonografija, šiuolaikinė vaikų knygų iliustracija. Parengė monografiją „*Mundus emblematum*“: *XVII a. Vilniaus spaudinių iliustracijos* (2005), taip pat šaltinių rinkinius *Andriejus Mlodzianovskis, Palaimintojo kankinio Juozapato, Polocko arkivyskupo gyvenimo ir mirties simboliniai atvaizdai. Šaltinis, vertimas ir studija* (2016), *Mikalojaus Kristupo Chaleckio embleminių meditacijų knygos: „Alegorijos“ (1618) ir „Dvynaris“ (1642)* (2020).

Sigita Maslauskaitė-Mažylienė – tapytoja, menotyrininkė. 1996 m. Vilniaus dailės akademijoje baigė tapybos studijas. 1997–2000 m. studijavo bažnytinį paveldą Romos Grigaliaus universitete. Grįžusi į Lietuvą tapo Vilniaus arkivyskupijos menotyrininke. 2006 m. apgynė daktaro disertaciją tema „Šv. Kazimiero kultas ir ikonografija XVI a. – XIX a. pradžioje“. VDA Dailės istorijos ir teorijos katedros docentė; dėsto krikščioniškojo meno istoriją Vilniaus universitete. Nuo 2005 m. aktyviai bendradarbiavo steigiant Bažnytinio paveldo muziejų Vilniuje, kuriam vadovauja. Lietuvos dailininkų sąjungos ir Lietuvos dailės istorikų draugijos narė. 2018 m. apdovanota Vyriausybės premija kultūros ir meno kūrėjui. Dalyvauja mokslinėje veikloje, rengia savo tapybos ir bažnytinio meno parodas. Išleido monografiją apie šv. Kazimiero atvaizdo istoriją lietuvių ir lenkų kalbomis (2010 ir 2014), tyrinėja šventųjų ikonografijos fenomenus.

Giedrė Mickūnaitė – Vilniaus dailės akademijos Dailės istorijos ir teorijos katedros profesorė, Dailėtyros instituto vyriausioji mokslo darbuotoja. 2002 m. įgijo daktaro laipsnį Vidurio Europos universitete Budapešte. Tyrinėja Europos ir Lietuvos viduramžių ir Naujųjų laikų kultūrą, istorinės atminties, vaizduotės ir laikiškumo klausimus, nagrinėja ir interpretuoja rašytinius dailės istorijos šaltinius ir lituanistinį kultūros paveldą. Mokslo darbus skelbia Lietuvos ir užsienio spaudoje, aktyviai dalyvauja konferencijose ir tyrimo projektuose, kuruoja istorinės dailės parodas.

Tojana Račiūnaitė – meno istorikė ir kritikė, Vilniaus dailės akademijos Dailėtyros instituto vyriausioji mokslo darbuotoja. Mokslinio darbo sritys: XVII–XVIII a. bažnytinė dailė, ikonologijos ir atvaizdo antropologijos teorinė problematika ir jos taikymas dailės, kultūros bei jos rašytinių šaltinių tyrimuose. Publikavo apie 40 mokslinių straipsnių, parengė monografijas *Vizijos ir atvaizdai. Basijų karmelitų palikimas* (2003), *Atvaizdo gyvastis. Švč. Mergelės Marijos stebuklingųjų atvaizdų patirtis XVII–XVIII a. Lietuvos Didžiojoje Kunigaikštystėje* (2014), *Lukiškių Dievo Motina. Atvaizdo istorijos studija, stebuklų knyga ir jos vertimas* (2017), kolektyvinių monografių ir studijų sudarytoja ir bendraautorė.

Vincentas Slendzinskis (Wincenty Sleńdziński, 1838–1909) – dailininkas, tapybos restauratorius, kilęs iš giminės, nuo seno susijusios su Vilniumi. Dėl istorinių aplinkybių didelę savo gyvenimo dalį buvo priverstas praleisti toli nuo tėvynės. Studijuodamas tapybą Maskvos tapybos, skulptūros ir architektūros mokykloje, įsitraukė į kraštiečių studentų konspiracinę veiklą, grįžęs į Lietuvą 1863 m. buvo suimtas, o 1864 m. pradžioje buvo ištremtas į Rusijos gilumą. 1867–1871 m. gyveno Charkove (dab. Ukraina), vėliau lankėsi Krokuvoje, tobulinosi Dresdene. 1875 m. vėl suimtas ir išsiųstas į Charkovą. 1883 m. gavo leidimą grįžti į Vilnių, kuriame gyveno iki mirties. Tapė portretus, peizažus, religines, istorines ir mitologines kompozicijas, muzikavo, parašė atsiminimų, poezijos ir kitų literatūros kūrinių.

Kazimieras Stabrauskas (Kazimierz Stabrowski, 1869–1929) – tapytojas, meno pedagogas. Kilęs iš Slanimo apylinkių (dab. Baltarusija), dailės mokėsi Peterburgo dailės akademijoje (1887–1894) ir Juliano akademijoje Paryžiuje (1894–1897). Nuo 1901 m. daugiausia gyveno Varšuvoje, 1904–1909 buvo Varšuvos dailės mokyklos direktoriumi. 1905 m. tapo Varšuvos Teosofų draugijos nariu ir vadovu. Jaunosios Lenkijos (*Młoda Polska*) meninio judėjimo narys. 1907–1912 m. dalyvavo Lietuvos dailės draugijos parodose Vilniuje. 1922 m. Varšuvoje įkūrė dailininkų mistikų draugiją „Sursum corda“. Kūrybai būdinga simbolizmo, neoromantizmo, moderno bruožai, dažni fantastiniai motyvai, atsispindi domėjimasis okultizmu, teosofija ir antroposofija.

Skaidra Trilupaitytė – Lietuvos kultūros tyrimų instituto vyresnioji mokslo darbuotoja, humanitarinių mokslų daktarė, dėsto Vilniaus dailės akademijoje. 2003 m. Vilniaus dailės akademijoje apgynė daktaro disertaciją tema „Lietuvių dailės gyvenimas institucijų kaitos požiūriu: devintojo dešimtmečio pabaiga – dešimtojo dešimtmečio pradžia“. Monografių *Kūrybiškumo galia? Neoliberalistinės kultūros politikos kritika* (2015) ir *Lietuvos dailės gyvenimas ir institucijų kaita. Sovietmečio pabaiga – Nepriklausomybės pradžia* (2017) autorė. Tarptautinės dailės kritikų asociacijos (AICA), Lietuvos dailininkų sąjungos narė. Stažavo arba dalyvavo projektuose Oksfordo (Didžioji Britanija), The New School (Niujorkas, JAV), McMaster (Torontas, Kanada), Centrinės Europos (Budapeštas, Vengrija) universitetuose. Pagrindinės tyrimų kryptys: kultūros politika, neoliberalizmas, kūrybinės laisvės ir totalitarinės praeities vertinimo klausimai, kūrybiškumas ir dirbtinis intelektas mene. Straipsniuose Lietuvos ir užsienio akademiniame spaudoje analizuoja tarptautinių intelektualinių mainų, miesto kultūrinės regeneracijos, kūrybinių industrijų, viešosios erdvės ir paminklų, urbanistinio protesto temas.

Birutė Valečkaitė – muziejininkė, menotyrininkė, parodų kuratorė. Baigė Kultūros istorijos ir antropologijos bakalauro (2013) ir Religijotyros magistro (2015) studijas Vilniaus universitete. 2014 m. pradėjo dirbti Bažnytinio paveldo muziejaus administruojamuose Vilniaus arkikatedros požemiuose ir varpinėje, nuo 2016 m. koordinuoja muziejaus projektus. Nuo 2019 m. Vilniaus dailės akademijos Dailėtyros instituto doktorantė, rengia disertaciją tema „Šv. Dominiko ir šv. Pranciškaus ikonografija Vilniaus pranciškonų ir dominikonų dailėje XVI–XVIII a.: asmenybės ir šventumo perteikimo reikšmė ikonografinių tipų susiformavimui ir paplitimui“. 2021 m. kuravo šv. Dominiko mirties 800 metų jubiliejui skirtą Bažnytinio paveldo muziejaus parodą *Šv. Dominikas ir šv. Hiacintas Lietuvoje: aštuoni atminties šimtmečiai*.

Joana Vitkutė – menotyrininkė, muziejininkė. 2019 m. baigė menotyros bakalauro studijas Vilniaus dailės akademijoje, 2020 m. – meno istorijos magistrantūrą Groningeno universitete (*Rijksuniversiteit Groningen*, Nyderlandai). 2021 m. pradėjo Menotyros doktorantūros studijas Vilniaus dailės akademijoje. Nuo 2021 m. – Vilniaus dailės akademijos Dailėtyros instituto jaunesnioji mokslo darbuotoja ir Vilniaus paveikslų galerijos ekspozicijos ir parodų kuratorė. Mokslinių tyrimų sritis – XVI–XIX a. Lietuvos ir Vakarų pasaulietinė dailė. Domisi įvairiais senosios pasaulietinės dailės aspektais: kūrinių ikonografija, jų kilmės istorijomis, funkcionavimu. Pastaraisiais metais daug dėmesio skiria senosios vaikų portretistikos žanrui.

Laura Zaveckaitė – tapytoja. Baigė Vilniaus Justino Vienožinskio dailės mokyklą (2015), Monumentaliosios dailės (freskos ir mozaikos) bakalauro studijas Vilniaus dailės akademijoje (2020), toliau tęsia tapybos studijas magistrantūroje.

About the authors

Dovilė Barcytė is an art historian and exhibition curator. She earned a master's degree in Art History and Theory from the Vilnius Academy of Arts, and her graduation work *The Iconographic Aspects of the Stucco Décor in the Wollowicz Chapel of Vilnius Cathedral* was acclaimed as the best master's thesis in the humanities in Lithuania in 2020 by the Lithuanian Union of Young Scholars. Main areas of scholarship: 17th–18th century baroque art and architecture and the reception of the heritage of the Grand Duchy of Lithuania in interwar Lithuania. The art historian curates exhibitions and writes texts on various art topics, conducts research and is a lecturer at the Vilnius College of Design; from 2019, she works as an art researcher at the Lithuanian Art Centre Tartle, and from 2022, as an exhibition curator at MO Museum.

Arturas Bukauskas is a film director (documentary films), a doctoral candidate in art and an associate professor of the Department of Photography, Animation and Media Art of the Vilnius Academy of Arts. Areas of scholarship and artistic interests: moving image and augmented reality, technology-based art and animation. He works with experimental forms of moving images and 360-degree visual narrative constructions.

Ieva Burbaitė is a Doctor of Humanities, an art historian and an exhibition curator. In 2016, she defended a thesis in Art Research, *The Activity of the Society of Lithuanian Women Artists (1938–1940) and Its Contexts*, at the Vilnius Academy of Arts. Main areas of scholarship: the art scene in Lithuania and interwar Vilnius of the first half of the 20th century, the work and organisational activity of Lithuanian women artists in the interwar period, Lithuanian photography of the first half of the 20th century. The art researcher writes academic, critical and popular articles on art and curates exhibitions. She has been taking part in scientific conferences from 2010. From 2013, she works as an art researcher at the Lithuanian Art Centre Tartle.

Rūta Janonienė is an art historian, a Doctor of Humanities in art research (1994, habilitated in 2008), a senior researcher at the Institute of Art Research of the Vilnius Academy of Arts, a full member of the Lithuanian Academy of Sciences, and a member of the Lithuanian Society of Art Historians. Fields of research: 15th–19th century sacral and secular art and related phenomena, sources of artistic culture, the work of professors and students of the Vilnius Art School of the 19th century. She published the monographs *Jan Rustem* (1999), *Kazimierz Jelski* (2003), *The Bernardine Church and Convent in Vilnius. The Reflections of Franciscan Spirituality in the Furnishing and Decoration of the Ensemble* (2010), *The Sapieha Palace in Antakalnis* (2012, together with Evaldas Purlys), as well as a great number of scholarly articles in Lithuanian and international publications and collective monographs; she also takes part in preparing exhibitions.

Rasa Janulevičiūtė is an artist, designer and art researcher; a Doctor of Humanities, an associate professor. She teaches at the Design Department of the Vilnius Academy of Arts and is a member of the Lithuanian Artists' Union. She authored a number of scholarly articles and prepared scholarly monographs *The Design Department of the Vilnius Academy of Arts, 1961–1990: The Foundation of Professional Lithuanian Design* (2011), *10 Chairs: Narratives in Lithuanian Design* (2018) and *Tadas Baginskas. A Design Witness* (2020). She takes part in group exhibitions and holds solo exhibitions. Her field of research includes art, design and artists' books, and her artistic interests are calligraphy, bookplates, graphic art and artists' books.

Juozapas Ignacas Kraševskis (1812–1887) was a writer, publicist, historian, artist and art historian. Born in Warsaw, he studied history and literature at Vilnius University in 1829–1830, and attended drawing classes under Jan Rustem. In 1830–1832, he was imprisoned for his anti-tsarist activity in Vilnius, and later lived in the Grodno Governorate, Volhynia and Warsaw (where he studied painting under Bonawentura Dąbrowski in 1838), travelled in Europe, and after 1863, lived in Dresden for a while. He was a member of the Vilnius Archaeological Commission (1856), and in 1872, he was elected a Fellow of Social Sciences in Krakow. In 1841–1851, he published the *Athenaeum* magazine, and while living in Warsaw, he edited the daily *Gazeta Codzienna*. He took interest in the history of Lithuania, the Lithuanian language and mythology, and collected material on artists who were active in the Polish-Lithuanian Commonwealth and monuments of architecture and archaeology. His huge body of creative and scholarly work includes an epic trilogy in verse *Anafielas* on mythological and historical themes (Vilnius, 1840–1846) and a history of Vilnius *Wilno od początków jego do roku 1750* (Vilnius, 1838–1842). He died in Geneva in 1887 and was buried in Krakow.

Jolita Liškevičienė is a Doctor of Humanities in art research and a senior researcher at the Institute of Art Research and a lecturer at the Vilnius Academy of Arts. Main areas of scholarship: illustrations of 16th–18th century Vilnius publications, emblems and heraldry of the Grand Duchy of Lithuania, the sources and iconography of Lithuanian baroque art, contemporary illustrations of children's books. She prepared the monograph *Mundus emblematum: Illustrations of 17th-Century Vilnius Publications* (2005), and the collections of sources: *Andrzej Młodzianowski, Symbolical Images of the Life and Death of the Blessed Martyr Josaphat, Archbishop of Polotsk. Source, Translation and Study* (2016), and *Books of Emblematic Meditations by Mikołaj Krzysztof Chalecki: Allegories (1618) and Binary (1642)* (2020).

Sigita Maslauskaitė-Mažyliienė is a painter and art researcher. She graduated from the Vilnius Academy of Arts in 1996 with a degree in painting, and in 1997–2000, studied ecclesiastical heritage at the Pontifical Gregorian University in Rome. Upon her return to Lithuania, she started working as an art researcher of the Vilnius Archdiocese. In 2006, she defended her doctoral thesis *The Cult and Iconography of St Casimir in the 16th – Early 19th Century*. From 2005, she took an active part in the founding of the Church Heritage Museum in Vilnius, Lithuania, and currently works as its director. A member of the Lithuanian Society of Art Historians and the Lithuanian Artists' Union, an associate professor of the Department of Art History and Theory of the Vilnius Academy of Arts, she also teaches a course in History of Christian Art at Vilnius University. In 2018, she became a recipient of the Lithuanian Government Award for Culture and Arts. Maslauskaitė is engaged in research activity and holds exhibitions of her own paintings and church art. She published a monograph on the history of the image of St Casimir in Lithuanian and Polish (2010 and 2014), and conducts research on the iconography of saints.

Giedrė Mickūnaitė is an art theorist, curator; holds a PhD in Medieval Studies from the Central European University in Budapest (2002). She is currently a professor and Senior Researcher in Art History at the Vilnius Academy of Arts. In her research Mickūnaitė enquires into a relation between the pictorial and textual imagery, and analyses the vocabulary of visual experiences and temporal dimensions of the images. As part of her interest in the role of memory in cultural legacy, Mickūnaitė considers memory as a means of conveying meaning, and oblivion – as a means of maintaining order. She publishes regularly in both Lithuanian and international academic publications.

Tojana Račiūnaitė is an art historian and theorist, Senior Researcher in the Art Theory Institute at the Vilnius Academy of Arts. Her research interests include: church art of the 17-18 centuries, application of the theoretical analysis of iconology and visual anthropology to art, culture and archival research. Račiūnaitė has published around 40 papers and a monographs *Visions and Images: the Legacy of the Discalced Carmelites* (2003), *The Vitality of an Image: Experiencing the 17-18th Century Miraculous Portraits of Virgin Mary in the Grand Duchy of Lithuania* (2014), and *The Virgin Mary of Lukiškės: A Study of the Portrait, the Book of Miracles, and Its Translation* (2017). Račiūnaitė also co-edited and co-authored collective monographs.

Vincentas Slendzinskis (1838–1909) was an artist and painting conservator who had long-time family ties to Vilnius. Due to historical circumstances, he was forced to spend a large part of his life far from homeland. While studying painting at the Moscow School of Painting, Sculpture and Architecture, he got involved in the conspiratorial activity of his fellow compatriot students, and upon his return to Lithuania in 1863, he was arrested, and in early 1864, deported to the depths of Russia. In 1867–1871, he lived in Kharkiv (today, Ukraine), and later visited Krakow and improved his professional skills in Dresden. In 1875, he was arrested again and deported to Kharkiv. In 1883, he received a permit to return to Vilnius, where he lived until his death. He painted portraits, landscapes, religious, historical and mythological compositions, made music and wrote memoirs, works of poetry and literature.

Kazimieras Stabrauskas (1869–1929) was a painter and art teacher. Born in the Slonim environs (today, Belarus), he studied art at the Saint Petersburg Academy of Arts (1887–1894) and the Académie Julian in Paris (1894–1897). From 1901, he mostly lived in Warsaw, and between 1904 and 1909, he was the head of the Warsaw Art School. In 1905, he became a member and head of the Warsaw Theosophic Society. He participated in the Young Poland (*Młoda Polska*) art movement. In 1907–1912, he took part in the exhibitions of the Lithuanian Art Society in Vilnius. In 1922, he founded the mystic art society *Sursum corda* in Warsaw. His work is characterized by features of Symbolism, Neoromanticism and Modernism, frequent fantasy motifs, and reflects his interest in occultism, theosophy and anthroposophy.

Skaidra Trilupaitytė is a Senior Researcher at the Lithuanian Culture Research Institute, a lecturer at the Vilnius Academy of Arts. The author of the monographs *Kūrybiškumo galia? Neoliberalistinės kultūros politikos kritika* (The Power of Creativity? Criticism of the Policy for Neoliberal Culture, 2015) and *Lietuvos dailės gyvenimas ir institucijų kaita. Sovietmečio pabaiga – Nepriklausomybės pradžia* (The Life of Lithuanian Art and the Changes in Institutions. From the End of the Soviet Era to the Beginning of the Independence Era, 2017). A member of the International Association of Art Critics (AICA) and the Lithuanian Artists' Association. In 2003, she defended a doctoral thesis titled *The Life of Lithuanian Art from the Viewpoint of Institutional Change: The Late 1980s and Early 1990s*. She had fellowships or took part in various projects at the University of Oxford (Great Britain), The New School (New York, USA), McMaster University (Toronto, Canada), and Central European University (Budapest, Hungary). Main fields of research: culture politics, neoliberalism, questions of creative freedom and assessment of the totalitarian past, creativity and AI in art. In her articles in Lithuanian and international academic publications, she analyses the topics of international intellectual exchange, urban cultural regeneration, creative industries, public space and monuments, and urban protest.

Birutė Valečkaitė is a museologist, art researcher and exhibition curator. She completed a BA in History of Culture and Anthropology (2013) and an MA in Religious Studies (2015) at Vilnius University. In 2014, she started to work at the Crypts and the Bell Tower of Vilnius Archeathedral administrated by the Church Heritage Museum, and from 2016, works as a coordinator of the Museum's projects. From 2019, she is a doctoral candidate of the Institute of Art Research of the Vilnius Academy of Arts and is currently writing a dissertation on the theme *The Iconography of St Dominic and St Francis in 16th–18th Century Franciscan and Dominican Art in Vilnius: The Significance of Conveying Personality Features and Saintliness for the Formation and Spread of Iconographic Types*. In 2021, she curated the exhibition of the Church Heritage Museum devoted to the 800th anniversary of *St Dominic's death, St Dominic and St Hyacinth in Lithuania: Eight Centuries of Memory*.

Joana Vitkutė is an art researcher and museologist. In 2019, she completed her BA in Art Research at the Vilnius Academy of Arts, and in 2020, obtained an MA in Art History from the Rijksuniversiteit Groningen in the Netherlands. In 2021, she started postgraduate studies of art research at the Vilnius Academy of Arts. From 2021, she is a junior research fellow at the Institute of Art Research of the Vilnius Academy of Arts and an exhibition and collection curator of the Vilnius Picture Gallery. Her area of scholarship is 16th–19th century Lithuanian and Western secular art. The researcher takes interest in various aspects of early secular art – the iconography of artworks, the history of their origin and functioning. Recently she has been devoting much attention to the genre of early children's portraits.

Laura Zaveckaitė is a painter. She finished the Justinas Vienožinskis Art School in Vilnius (2015), completed her BA degree in Monumental Art (fresco-mosaic) at the Vilnius Academy of Arts (2020), and currently continues her MA studies in painting.